

vi er enige med ministeren i, at der er mange ting, vi ikke ved.

Kl. 18.00

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Den periode, hvor vi ikke har nok viden, kan man sige vi skal bruge på at skaffe os mere viden, og problemstillingen er jo, at det er meget vanskeligt at lave et skærpet forsigtighedsprincip, hvis man ikke ved nok om, hvordan man skal forholde sig til dette nye fænomen, nanoteknologi. Og det er jo derfor, der selvfølgelig er sat forskellige former for forskning i gang. Det er der i Danmark, som jeg også nævnte det, det er der på europæisk plan, hvor OECD laver noget. Internationalt bliver der altså lavet noget. Det er jo sådan set vejen frem.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det, ministeren i virkeligheden siger, er jo, at indtil vi er i besiddelse af den viden, der gør, at vi kan lave en tilfredsstillende risikovurdering, lader vi, som om de redskaber, vi har i dag, er acceptable. Det tror jeg er meget uklogt, hvis man satser på, at befolkningen skal få et lidt bedre forhold til nanoteknologien, end man f.eks. har fået til gmo-området.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Nu tror jeg nu ikke lige, det er det ærinde, jeg hører hr. Per Clausen er ude i, for hr. Per Clausen får jo nærmest fremstillet det på forhånd, som om vi har at gøre med noget, som vi helt sikkert ved er frygtelig, frygtelig farligt, og som folk skal være frygtelig, frygtelig bange for.

Jeg mener sådan set, at tilgangen må være den modsatte. Vi har jo et forsigtighedsprincip, der gennemsyrrer hele reguleringen på det her område. Det skal naturligvis også gælde nanomaterialer. Så skal vi have mere viden frem, og så skal vi sørge for, at hvis den viden giver belæg for, at der skal være særlig regulering omkring nanoteknologi, så skal vi gøre det, og det skal vi gøre så hurtigt, vi kan.

Men jeg synes, at det, hr. Per Clausen alligevel lidt får lagt op til, altså er, at vi på forhånd skal gøre folk meget, meget nervøse for en teknologi, som vi jo altså desværre ikke ved nok om, men hvor vi alligevel må sige, at vi med vores gængse principper har nogle redskaber, der også kan bruges i forhold til nanoteknologi.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til miljøministeren. Første ordfører bliver hr. Eyvind Vesselbo.

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil godt starte med at sige, at jeg synes, det er en meget relevant problemstilling, der tages op i det her beslutningsforslag, nemlig at sætte fokus på hele problematikken om nanomaterialer. Der er ingen tvivl om, at med den vækst og den udvikling, der er på det her område, er det enormt vigtigt at få sat fokus på det her område.

Når der så står her i forslaget, at regeringen opfordres til at foretage de fornødne lovændringer gennem et forstærket forsigtighedsprincip i forbindelse med nanoteknologiske produkter og processer, så står det ikke helt klart for mig – det fremgår ikke af forslaget – hvad forskellen er på det forsigtighedsprincip, som vi bruger både i Danmark og i EU på nuværende tidspunkt, og så det, som forslagsstillerne, altså Enhedslisten, kalder et skærpet forsigtighedsprincip.

Derudover virker det ikke særlig logisk, at Danmark skal gå enegang på det her område, når stort set alle produkter produceres i udlandet. Samtidig ville det jo også være i strid med det indre marked, så længe der ikke foreligger konkrete mistanker til konkrete materialer.

Hvis der skal ske noget på det her område, skal det ske på EU-fællesskabsniveau og inden for OECD, og det er også derfor, at udviklingen af rammerne og retningslinjerne for risikovurderinger for nanomaterialer såvel som for andre kemiske stoffer netop foregår i internationalt regi.

Med det understreges det samtidig, at der er behov for at videreudvikle måltest og risikovurderingsmetoder, så det tekniske grundlag for lovgivningen kan målrettes nanomaterialernes særlige egenskaber. Og det er jo netop det, der foregår på internationalt plan. Beslutningsforslaget rejser en relevant debat om risikovurdering og brugen af forsigtighedsprincippet i forbindelse med kemiske stoffer.

Men det, der er problemet, er, at der er meget lidt konkret i Enhedslistens forslag, samtidig med at de krav, der stilles, ikke virker realistiske. Venstre kan ikke støtte forslaget, fordi der allerede i dag i den nuværende lovgivning tages højde for risici ved kemiske stoffer – også når der optrædes som nanomaterialer.

Desuden anvendes forsigtighedsprincippet allerede i dag, når der er en konkret mistanke, også når det gælder nanomaterialer. Og endelig